

PICOWNIK (3) *sb m*

o jasne.

sg *N* picownik (1). ◇ *pl* [*N* picownicy.] ◇ *G* picowników (1). ◇ *A* picowniki (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Żołnierz zajmujący się zaopatrywaniem wojska w żywność i paszę; frumentator Mącz, Cn; pabulator Calep, Cn; praefectus annonae Cn (3) : Mátyałz pośpieżył ná Wrocław/ woylko iego vderzyło ná picowniki Polkie ktorzy bez spráwy wolno chodźili BielKron 395v; Mącz 244c; Calep [744]a; [picnik et picownik/ Pabulator, frumentator. Volck Qqq2v; Glosy II nr 42].

Cf **PICNIK**

MN